

**யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழ் வழக்கில் வழக்கொழிந்து போன
உறவுப் பெயர்கள், பேரகராதியை ஆரம்பப்படயாகக் கொண்ட ஆய்வு
சி.சி.வாணி**

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலங்கையில் தமிழ்மொழி பல நூற்றாண்டுகளாக வழக்கில் இருந்து வருவதனால் சிறப்பான இயல்புகளையும் கிளைமொழி வேறுபாடுகளையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ், மட்டக்களப்புத் தமிழ், மலையகத் தமிழ், இஸ்லாமிபத் தமிழ் என வேறுபடுகின்றது. இவ் வேறுபாடுகள் நிலப்பரப்பு, மொழி வகை, பழக்கவழக்கங்கள், சடங்கு முறைகள், உறவு முறைகள், நம்பிக்கைகள், மக்கள் நோக்குகள், தொடர்புகள் போன்றவற்றிற்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளினால் உருவானதாகும். யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழ் வழக்கு தராத வழக்காவும், பல சிறப்பியல்புகளையும், புதுமைகளையும் கொண்டு வழக்காவும் காணப்படுகின்றது என அறிஞர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள். இவ் வழக்கில் எந்தளவோ சொற்கள் வழக்கொழிந்துபோய்க் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு பொருளை உணர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வழங்கப்பட்ட சொல் காலப்போக்கில் இழக்கப்பட்டுப் போதல் வழக்கிழத்தல் காணப்படும். வழக்கொழிந்து போகும் உறவுப் பெயர்களையும் அதற்கான காரணங்களையும் சுருக்கமாக விளக்குவதே இம்மையில்க் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். கன ஆய்வு மூலம் திரட்டிப் பெறப்பட்ட தரவுகள், பேரகராதி, நூல்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் முதலியவை பயன்படுத்தப்பட்டதனுடாக இந்த ஆய்விற்கான தரவுகள் திரட்டப்பட்டுள்ளன.

திறவுச் சொற்கள் : உறவுப்பெயர்கள், வழக்கொழிந்து போதல், பழமையான மொழிக்கரு, மற்றும் பேரகராதி

அறிமுகம்

பிறந்த குடும்பத்தின் மூலமே திருமணத்தின் மூலமே அன்றி இரண்டின் மூலமே ஏற்படும் உறவு இருவரையோ பலரையோ உறவின் ஆக்குகின்றது. இவ்வகை உறவினர்களைக் குறிக்கவும், அழைக்கவும் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் பல உள்ளன. இவையே உறவுப் பெயர்கள் ஆகும். (Mecsekhi Sundaram; 1963) இவை மொழிச் சமுதாயங்களில் கலாசாரத்திற்கும் உறவுகாணப்படும் ஏற்பு எண்ணிக்கையில் வேறுபடுகின்றன; பயன்பாட்டினும் வேறுபடுகின்றன. பிறந்த குடும்பத்தின் மூலம் ஏற்படும் உறவில் இந்த உறவு உண்டு. திருமணத்தின் மூலம் ஏற்படும் உறவில் இந்த உறவு இல்லாமலும் இருக்கலாம்.

இந்த இருவகை உறவு உடையவர்களை வேறுபடுத்திக் குறிப்பதற்கு மொழிகள் வெவ்வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றன.

“உறவுப்பெயர்” என்னும் தொடர் அண்மைக் காலத்தில் தொன்மிய வழக்காகும். இது Kin term என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாக அமைந்தது எனலாம். முன்னர் “முறைப்பெயர்” என்ற தொடரே எழுத்து வழக்கிலும், சாதாரண பேச்சு வழக்கிலும் பெருவழக்கில் இருந்தது. தொடக்கப்பெயர் “முறைப்பெயர்” என்றே வழக்குகின்றனர். (செப்பிரமணியம்; 1963) யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் முறைப்பெயர் என்னும் வழக்கு இன்றும் உள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ் ஒரு தனித்திணை மொழியாக காணப்படுகின்றது. இவ்வகையில் உள்ள ஏனைய தமிழ்க்கிணை மொழிகளில் இருந்து யாழ்ப்பாணத் தமிழ் ஒலி (உச்சரிப்பு), உருபம், வாக்வியம், சொல், சொற்பொருள் இவற்றின் தொழிற் பாடு ஆகியவற்றில் வேறுபடுகின்றது. யாழ்ப்பாணத் தமிழில் ஏனைய தமிழ்க் கிணைமொழிகளில் காணப்படாத மிகவும் புழமையான மொழிக்கூறுகள் இன்றும் வழக்கில் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத் தமிழுக்கு மட்டுமேயுரிய பல புழமையான மொழிக்கூறுகள் மொழியின் கலவா நிலைகளிலும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு தொன்மை வாய்ந்த புழமையான மொழிக் கூறுகளைக் கொண்ட யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மொழியில் பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் சொற்கள் வழக்கொழிந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. வழக்கொழிந்து போகும் உறவுப் பெயர்களையும் அதற்கான காரணங்களையும் கருக்கமமாக விளக்குவதே இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஒரு மொழியானது பிறமொழிகளுடன் கலந்து உறவாகும் போதும் பல சொற்கள் வந்து கலக்கின்றன. புதிய சொல்வாக்கத்தின் மூலமும் புதிய சொற்கள் உருவாகின்றன. புதிய சொற்கள் உருவாகும் போது சில சமயங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் உருவாகி காலப்போக்கில் ஒன்று நிலை பெற்று நிற்க மற்றவை வழக்கொழிந்தும் விடுகின்றன. ஒரு மொழி தொடர்ந்து வளர வேண்டும் எனில் அம்மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தொடர்ந்து அம்மொழியைப் பேச வேண்டும். பொதுவாக ஒரு மொழியினதும் அதனில் வரமும் சொற்களினதும் வளர்வுக் கதிப்பும் பேசும் மக்களால் பொறுத்தே உள்ளது. ஒரு பொருளை உணர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வழங்கப்பட்ட சொல் காலப்போக்கில் இறக்கப்

பட்டுப் போதல் வழக்கிறத்தல் எனப்படும். இவ்வழக்கிறந்து போகின்ற சொற்களுக்குப் பதிலாக புதிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு வழக்கிறந்து போகும் தன்மை எடுத்து வழக்ககலிட பேச்சு வழக்கிலேயே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு காலப் பகுதியிலும் வரமும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் தேவைக்கும் ஏற்றவாறு பொருள்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் குன்றியும் திரிந்தும் விரிந்தும் வரங்குவின்றன. இவ்வாறாக நமது சமுதாயத்தில் ஒரு காலத்தில் பெருவழக்கிணைப் பெற்றிருந்த சொற்கள், உறவுப் பெயர்கள் இன்று வழக்கிறந்து போயுள்ளனமையால் அவ் வழக்கிறந்த சொற்களுக்குப் பதிலாக இன்று வேறு புதிய சொற்கள், உறவுப் பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனமையால் நாம் அவ்வாறான முறையின்றது. இவ்வாறு மாற்றம் பெறுவதற்கும் அருகிய வழக்ககலி வருவதற்கும் அவ்வாறு வழக்கொழிந்து போவதற்கும் பல காரணங்கள் காணப்படுகின்றன. (சிவராணி, 1997) பிறமொழிக்கலப்பு, சமுதாய மாண்பாக்கு, மக்கள் இடப்பெயர்வு போன்றவை முக்கிய காரணங்களாகக் காணப்படுகின்றன. மக்கள் பாதுகாப்புக் கருதி இடம் பெயர்ந்து தத்தம் கிராமங்களில் இருந்து நகரத்தை நோக்கியும், வேறு நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தமை யாலும் கிராமிய வாழ்க்கை முறை சிதைந்து போய் கிராமிய கலாசாரம் பண்பாடு உறவு தொடர்பான பல சொற்கள் இன்று வழக்கொழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. வழக்கொழிந்து போகும் சொற்களை உறவுப் பெயர்கள், இயற் பெயர்கள், தொழிற் பெயர்கள், சமூக கலாசாரத்துடன் தொடர்பான பொதுவான சொற்கள் எனக் குறிப்பிடலாம்.

சீவராணியின் உறவுப் பெயர்களின் நிலை

மொழிகளில் உள்ள அகராதிகள் சொற் பொருள் தருவன. ஒரு மொழியில் உள்ள உறவுப் பெயர்களும் சொற்களே. எனவே

உறவுப் பெயர்கள் அகராதிகளில் இடம்பெற வேண்டியவையே உறவுப் பெயர்களில் கட்டுப் பெயர்கள் என்றும், அழைப்புப் பெயர்கள் என்றும் ஒரு வேறுபாடு உண்டு. சுட்டுப் பெயர் என்பது ஓர் உறவை, உறவு வகையைச் சுட்டுவதாகும். ஓர் உறவுப் பெயர் கட்டுப் பெயராக மட்டும் வழங்குவது உண்டு. கட்டுப்பெயரே அழைப்புப் பெயராகவும் தொழிற்படுவது உண்டு. உறவுப் பெயர்களில் உள்ள இவ் வேறுபாடு பொதுவாகப் பல மொழிகளில் காணப்படுகின்றது. உறவுப் பெயர்களின் பொருள், பொருள்நட்பங்கள், பயன்பாட்டு முறைகள் குறித்துச் சிக்கல்கள் பல தோன்றுகின்றன. இச் சிக்கல்களைப் போக்கித் தெளிவு பெறுவதற்கு வேண்டிய பொருள் விளக்கங்களைத் தருவதில் அகராதிகள் பெருமளவு துணைபுரவதில்லை இது என்கின்றேன். சில மொழிகளில் இலக்கிய மொழி, பேச்சுமொழி என்ற வேறுபாடு உண்டு. ஆனால் இந்த வேறுபாடு மிகத் தெளிவானதன்று. இலக்கிய மொழிக்கு உரிய சொல், பேச்சு மொழிக்கு உரிய சொல் எனச் சொற்களிடையே தெளிவான வேறுபாடு செய்வதில் பிரச்சினை உண்டு. இதே போன்று பண்டைய வழக்கு, இன்றைய வழக்கு, வட்டார வழக்கு, பெருவழக்கு, அருகிய வழக்கு, வழக்கொழிந்தது என்பன உள்ள வேறுபாடு செய்வதில் இடம்பாடு உண்டு. எனவே அகராதிகள் மொழியில் உள்ள உறவுப் பெயர்கள் அனைத்தையும் தருகின்றன எனக் கொள்ள முடியாது; எதிர் பங்க்கவும் முடியாது. ஒரே மொழியில் கூட உறவுப் பெயர்களைத் தருவதில் அகராதிகள் பலவாறு வேறுபடுகின்றன. மொழிமாற்ற தன்மை வாய்ந்தது உயிரூன்றது, உறவுப் பெயர்களின் பயன்பாடு கணசாரத்தொடு யினைந்தது. சில உறவுப் பெயர்கள் மாற்றத்தான ஏற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில் தெகிழ்ச்சி வாய்ந்தன. தொடர்பு கொள்ளும் ஆற்றல், ஆதிக்கம் மிக்க பிற மொழியின் உறவுப் பெயர்களின் தாக்கத்திற்கு உள்ளான

என்றெல்லை என்பன போது இப்போக்கு ஆச்சரியமானது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. யாழ்ப்பாண பேச்சுத் தமிழ் வழக்கில் வழக்கொழிந்து போகும் உறவுப் பெயர்களை எக்கொண்டதில் இருந்து ஆராய்ந்தாலும் தமிழ்மொழி அகராதிகள் தரும் யாழ்ப்பாண வழக்கு உறவுப் பெயர்களையும், விளக்கங்களையும் கருத்திற் கொள்வது பயனுடையதாக அமைமயம்.

இங்கு எவது ஆய்வின் பொருட்டுச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேரகராதியை மட்டும் கவனத்தில் கொள்வீரோம். பேரகராதி மிகப் பழையது. ஆறு தொகுதிகளைடையது. பேரகராதி தோன்றிப் பல தசாப்தங்கள் ஆகிவிட்டன. முதற் தொகுதி 1924ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இறுதித் தொகுதி குறைநிரப்பும் தொகுதியாக (Supplement) 1938ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இவை அனைத்தும் தொகுதியாகும் முதற் தோன்றியதற்குப் பின் மீள்திருத்தம் (Revision) செய்யப்பட்டனவாகத் தெரியவில்லை. அன்று இருந்த அறிஞர்களின் வழிகாட்டலில் இப் பேரகராதிகளுக்குக் கொண்ட நுயற்சி போல் இன்று வரை வேறு ஏததத் தமிழகராதிகளும் நுயற்சி இடம்பெறவில்லைவெனலாம். பேரகராதி இலங்கைத் தமிழ் என்றோ இலங்கை வழக்கு என்றோ போது யாழ்ப்பாண வழக்கு எனச் சொற்களையும் சொற்பொருள் களையும் வாய் என்றும் எழுத்தைப் பொறித்துச் சுட்டிக்காட்டி உள்ளது இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்துக்குரியவை என 1772 சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இதே போன்று யாழ்ப்பாணத்துக்கு உரியவை என 1209 சொற்பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் 19 உறவுப் பெயர்கள் ஆகும். அன்று இலங்கையில் தமிழ்ப் பகுதிகளுள் பெருநகிர்ப்புப் பெற்றிருந்த காரணத்தால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுத் தமிழ் வழக்கை மட்டும் கருத்தில் கொண்டனர் போலும்.

பேரகராதி தருவன

- அப்பி - தங்கை
- காவலாளி - கணவன்
- குஞ்சி - தாயின் தங்கை
சிறற்பன்
- குஞ்சியாச்சி - தாயின் தங்கை
- குஞ்சியாமி - குஞ்சியாச்சி
- கொட்பாட்டன் - மூன்றாம் பாட்டன்
- சிறற்பன் - மாற்றாத தகப்பன்
- தங்கைள் - அம்மா
- தொட்டாய்ச்சி - ஞானத்தாய்
- நல்லப்பன் - தந்தையுடன் பிறந்தவன்
- நல்லம்மாள் - தாயுடன் பிறந்தாள்
- நல்லச்சி - சிறிய தாய் முறையாளி
- நன் மச்சான் - அம்மான் மகன்
- நன் மருமகன் - சொந்த மருமகன்
- நன் மாமன் - தாயுடன் பிறந்த அம்மான்
- நன் மாமி - தந்தையுடன் பிறந்த அத்தை
- பெரன் - பாட்டன்
- மோன் - மகன்
- வம்பு - சோரத்திற் பெற்ற குழந்தை
(தமிழ் பேரகராதி, 1924)

பேரகராதி தரும் 'அப்பி' என்னும் சொல்லில் இன்று யாழ்ப்பாண வழக்கில் இல்லை. இச் சொல் வழக்கொழிந்து விட்டது. காவலாளி என்ற சொல் வழக்கில் உண்டு. ஆனால் அது இன்று எச்சத்தர்ப்பத்திலும் கணவன் பொருள் தருவதில்லை. இன்று சிறற்பன் என்னும் சொல் தந்தையின் தம்பியை அல்லது தாயின் தங்கையின் கணவனைக் குறிக்கிறது. குஞ்சியாமி, தொட்டாய்ச்சி ஆகிய சொற்கள் வழக் கொழிந்து விட்டன. நல் எனும் அடைபெற்று வரும் உறவுப் பெயர்களுள் நன் மச்சான், நன் மருமகன், நன் மாமன், நன் மாமி ஆகியன ஒரு சிலரின் பேச்சு வழக்கில் மட்டும் உண்டு. பெரும்பாலானோர் நல் என்னும் அடைக்குப் பதிலாக சொந்த என்னும் அடைவையே பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே சொந்த மச்சான், சொந்த மாமன், சொந்த மருமகன்

பொன்றவைவையே காணப்படுகின்றன. சொந்த மாமன் என்பதற்கும் பதிலாகத் தாய் மாமன் என்ற வழக்கும் உண்டு.

உறவுப் பெயர்களாக நல்லப்பன், நல்லம்மாள், நல்லம்ச்சி ஆகிய சொற்கள் முற்றாக வழக்கொழிந்து விட்டன. நல்லப்பா, நல்லம்மா ஆகியன இயற்பெயர்களாக உள் ஆனால் இவ் வழக்கும் அநுகி வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு உரியவை என பேரகராதி தரும் 19 உறவுப் பெயர்களில் இன்று குஞ்சி, குஞ்சியாச்சி, கொட்பாட்டன், பெரன் (பெரன்), மோனை ஆகிய ஐந்து சொற்கள் மட்டும் வழக்கில் உள். ஏனையவை யாழ்ப்பாணத் துப் பேச்சுத்தமிழ் வழக்கில் வழக் கொழிந்து விட்டன. பெரன் (பெரன்) என்னும் சொல் யாழ்ப்பாணத்தில் தாத்தா லையோ, பாட்டனையோ மட்டுமன்றி, மகனின் அல்லது மகளின் மகனையும் குறிக்கும். இது பண்டுதொட்டு இருந்து வரும் வழக்காகும். பண்டுதொட்டு வழக்கில் வரும் கொம்மா, கொக்கா எனக் "கொ" பெற்று அமைவுப் உறவுப் பெயர்களைப் பேரகராதி தரவில்லை. இவை பெருவழக்குடைய சொற்களாக இன்றும் காணப்படுகின்றன.

உறவுப்பெயர் முன்னிலை வழக்கில் மட்டும்

- அப்பா - கொட்பா
- அம்மா - கொம்மா
- ஐயா - கொய்யா
- அப்பு - கொப்பு
- ஆச்சி - கொச்சி
- அக்கா - கொக்கா
- அண்ணன் - கொண்ணன்
- அம்மாள் - கொம்மாள்
- அத்தான் - கொத்தான்
- அப்பாச்சி - கொட்பாச்சி

யாழ்ப்பாணத் தமிழில் உயிர் வருத்தில் தொட்பும் உறவுப் பெயர்கள் அனைத்தும் முன்னிலை வழக்கமைப்பப் பெறுகின்றன. சொல்லின் முதலுயிரிக்குப் பதிலாகக் கொ, கோ வருகின்றன. முதலுயிர்

குறினாயின் சேல வரும், நெடுமனாயின் சேல வரும். இவ்வமைப்பைப் பொறுத்தவரை உயிர் ஒலியில் தொடங்கும் உறவுப் பெயர் எழவும் விதிவிலக்கின்றது. அன்னி என்றும் சேலர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அண்மையில் அறிமுகமாகி இன்று நன்கு வேரூன்றி விட்டது. அத்தனை என்னும் சேலர் சில குடும்பங்களில் மட்டும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் காணப்படுகின்றது. இவை சிறு கதைகள், நாடகம், சினிமா போன்றவற்றால் அண்மையில் அறிமுகமாகிய இந்திய உறவுப் பெயர்களாகும். யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தில் சில உறவுப்பெயர்கள் சந்தர்ப்ப வரையறை களுக்கு ஏற்பவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உறவுப்பெயர்களின் பயன்பாட்டினை விளக்கிக்கொள்வதற்கு சமூக சந்தர்ப்பங்களை யும், மக்கள் மனப்பான்மைகளையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

அப்படி, கொப்படி, ஆச்சி, கோச்சி, கோம்மாள், அப்பச்சி, கொப்பச்சி, மட்டா கொப்பா போன்ற உறவுப் பெயர்களின் வழக்கு அருகி வருகின்றது. இச் சொற்களை வயதானவர்கள் மட்டும் தமக்குள் வழங்கி வருகின்றனர். யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் ஆத்தை, கோத்தை, பெத்தாச்சி, அம்மாச்சி, பெத்தாத்தை என்னும் உறவுப் பெயர்கள் கிராமங்களில் கல்வியறிவு மிக்க குறைந்த மக்கள் பேச்சில் பயன்படுத்துகின்றார்கள். எனினும் இவை இழிவழக்கு என்னும் பொருள்பட்டு வழக்கொழிந்து வருகின்றன. தாயின் அல்லது தகப்பனின் பாட்டினாய் சுட்டுவதற்கு ஒரேயொரு சொல் தான் உள்ளது அச் சொல் பூட்டி என்பதாகும். இதே போன்று தாயின் அல்லது தகப்பனின் பாட்டனைச் சுட்டும் சொல் பூட்டி ஆகும். இந்த உறவு வகைகள் பற்றி அன்றாட வாழ்க்கையில் அருமையாகத்தான் பேசுவது உண்டு. எனவே பேச்சிலே இவற்றின் அடுக்கு நிகழவு மிகமிகக் குறைவு. மறுபுறம் இவ்வறவு உடையவர்களை அழைக்கும் வாய்ப்பு இன்று

யாருக்கும் கிடைப்பதாகவும் இல்லை. இன்றைய யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாயத்தில் பூட்டினாயே பூட்டினாயே உயிருடன் காண்பது அரிதாகி விட்டது. இவ்வழக்கும் படிப்படியாக வழக்கொழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் உறவைக் கிட்டடி தூரத்து என அடைகொண்டு வேறுபடுத்தலாம். கிட்டடி என அடை வருமாயின் நிரந்த உறவு உண்டு எனவும் தூரத்து என அடை வருமாயின் நிரந்த உறவு இல்லை எனவும் கொள்ளலாம். தூக்குக்காரர் எனக்கூறி உறவு கொண்டாடுவதும் உறவு நெருக் கத்தைப் புலப்படுத்துவதும் உண்டு. (சீர்த் திராணா 2009) உறவினர்களைச் சொந்தக் காரர், இனத்தவர், இனசனம் எனக் குறிப்பிடுவதை பெரு வழக்காகும். உறவுகொண்டாடுதல் என்னும் தொடரளவிட சொத்தம் கொண்டாடுதல் இனம் கொண்டாடுதல் என்ற சொற்களும் பேச்சு வழக்கில் காணப்படுகின்றன. உருத்துக்காரர் என்ற சொல்லும் வழக்கில் காணப்பட்டது. உரி என்ற அடிச் சொல்லிலே உரு ஆகியது எனலாம். இன்று தூக்குக்காரர், இனத்தவர், இனசனம், உறவு கொண்டாடுதல், இனம் கொண்டாடுதல், உருத்துக்காரர் என்ற சொற்கள் பேச்சு வழக்கில் மிக அருகிய வழக்காகிவிட்டது கவிடா னத்தனை பொதுவாகக் கவிடானம் என்றே சொல்வார்கள். சடங்கு என்றும் சொல்ல தண்டு. இச் சொல் வழக்கொழிந்து வருகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் உறவுப் பெயர்கள் குறிப்பாக இரண்டோ இரண்டிற்கு மேற்பட்டோ ஒன்று சேர்ந்து இயற் பெயர்களாக வழங்குகின்றன. தம்பியப்பா, தம்பியையா, அப்பையா, தக்கச் சிப்பின்னை, தம்பியன்னை போன்றவை எடுத்துக்காட்டுக்களாகும். இவை ஒரு காலத்தில் வழக்கில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இன்று வழக்கொழிந்து வருகின்றன.

முடிவுரை

பேச்சு வழக்கில் உறவுப்பெயர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் பாங்கு உண்டு. ஏனென்று நோக்கில் பார்க்கும் போது பேச்சு வழக்கில் உள்ள உறவுப்பெயர்கள் படிப்படியாக இலக்கிய வழக்கில் புத்திரு வருவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் கழகவழத்தில் பல உறவுப்பெயர்கள் இன்று அருகிய வழக்காகி வருவதற்கும் படிப்படியாக வழக்கொழிந்து போவதற்கும் அவை காலத்துக்கிடையே புது நடைப்பாணி அற்றவை, நாகரிகமற்றவை, பின்நடக்கிய நிலையை, கர்நாடகத்தைப் பிரதிபலிப்பவை என்ற எண்ணம், தயக்கம் மக்கள் மனதில் உண்டு. மேலும் சமூக மாற்றம் வெளி உலகத் தொடர்பு, பிரமொழிக் கல்வி முதலான பல்வேறு காரணிகளாலும் இவை வழக்கொழிந்து போகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழ் வழக்கில் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த உறவுப்பெயர்களுடன் பொதுவான பல சொற்களும் எங்களை அறிபாமலே மெதுவாக வழக்கொழிந்து போகின்றன.

அதேசமயம் பல புதிய சொற்கள் மொழியில் வந்து கலக்கின்றன. அறிவியல் வளர்ந்து வருவதால் அறிவியல் கருத்துக்களும் பலவிடப் பெருகுகின்றன. வழக்கொழிந்து போகும் உறவுப்பெயர்கள் புற்றிய ஆய்வு விருப்பிச் செய்யத்தக்க, செய்ய வேண்டிய ஓர் ஆய்வாகக் காணப்படுகின்றது.

Reference

1. சக்திமேல்.ச., இராஜேந்திரன்.ச. (1994), சொற்கள் வாழ்வுப் வரலாறும். மணி வாகை பதிப்பகம், 8/7 சிங்கர் தெரு, பாசிமுனை, சென்னை 600108
2. சிவராணி.சி; (1997), யாழ்ப்பாணத் தமிழில் உறவுப்பெயர்கள் - சமூக மொழியியல் ஆய்வு முதுகுத்துவணாளிப் பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை. (வெளிப்பெட்பு பாதது, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்).
3. சீந்திரராஜா.ச., (2009), தமிழியல் சார் கித்தனைத் துறிகள் (தொகுதி I, சேமமடு பதிப்பகம், சேமமடு பொத்தகச்சாலை, கோழம்பு, ISBN - No 978 - 955 - 1857
4. தமிழ்ப் பேரகராதி. (1924), தொகுதிகள் (1-6). சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
5. சுப்பிரமணியம், வி.ஐ., (புதிப்பாசிசியர்), (1963), தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரைக்கோவை, முதற்பாகம், அருள் அச்சகம், திருநெல்வேலி.
6. வரதராசன்.மு., (1954), மொழி வரலாறு, சமூக வெளிப்பீடு, சென்னை
7. Meenakshi Sundaran, T.P., (1968), The kinship terms in tamil. Indian Linguistics, Vol, 27, Poona, India
8. Suscendira rajah. S., (1982), Kinship terms in Jaffna society : A Sociolinguistic Appraisal. International Journal of Dravidian Linguistics, Vol XII. No 1, kerala, India